

Sygn. akt VI GC 146/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 06 czerwca 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko **Towarzystwo (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 328,40 złotych (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 07 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 354 złotych (trzysta pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 146/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 października 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwoty 1 328,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 07 marca 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 31 grudnia 2016 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do K. J., w związku z czym poszkodowany wynajął u powoda pojazd zastępczy i użytkował go przez okres 13 dni. Powód wystawił poszkodowanemu z tego tytułu fakturę numer (...) na kwotę 1 918,80 złotych, przy czym pozwany wypłacił odszkodowanie związane ze zwrotem kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 590,40 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 grudnia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 6153/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż nie kwestionuje okoliczności zdarzenia ubezpieczeniowego i własnej odpowiedzialności, podniósł jednakże, że za czas najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi odszkodowanie stanowiące iloczyn uzasadnionego

okresu najmu – 4 dni oraz stawki w kwocie 147,60 złotych brutto (nie kwestionując jej wysokości i przyjmując ją w kwocie wskazanej na fakturze). Jednocześnie pozwany wskazał, że w sprawie miała miejsce tzw. szkoda całkowita, zaś odszkodowanie zostało wypłacone w dniu 17 stycznia 2017 roku i co więcej, pozwany za okres od dnia 02 stycznia 2017 roku do dnia 13 stycznia 2017 roku wypłacił odszkodowanie związane z najmem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., co oznacza, że w okresie likwidacji szkody poszkodowany wynajął dwa pojazdy – u tego podmiotu we wskazanym okresie i u powoda (w okresie od dnia 05 stycznia 2017 roku do dnia 18 stycznia 2017 roku).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność K. J.. Poszkodowany jeszcze tego samego dnia zgłosił szkodę ubezpieczycielowi.

Odpowiedzialność za szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: zgłoszenie szkody – k. 3 akt szkody

W dniu 02 stycznia 2017 roku K. J. wynajął w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. pojazd zastępczy marki M. o numerze rejestracyjnym (...). K. J. użytkował ten pojazd krótko, zaledwie kilka dni i w dniu 04 stycznia 2017 roku o godzinie 19:20 pojazd ten zwrócił.

zeznania świadka K. J. – protokół rozprawy z dnia 06 czerwca 2018 roku – k. 58-59 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:50-00:14:57), umowa najmu – k. 49 akt

W dniu 05 stycznia 2017 roku K. J. wynajął w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. pojazd zastępczy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę najmu na kwotę 120 złotych netto za dobę.

umowa najmu pojazdu – k. 79v akt szkody oraz k. 12 akt, arkusz wydania i zwrotu samochodu zastępczego – k. 13 akt, oświadczenie – k. 14 akt

Decyzją z dnia 13 stycznia 2017 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. ustalił wysokość odszkodowania wyliczonego metodą szkody całkowitej na kwotę 8 600 złotych.

decyzja z dnia 30 sierpnia 2013 roku – k. 59-60 akt szkody

Odszkodowanie wypłacono poszkodowanemu K. J. w dniu 17 stycznia 2017 roku. K. J. zwrócił pojazd zastępczy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 18 stycznia 2017 roku.

potwierdzenie przelewu – k. 63v akt szkody, zeznania świadka K. J. – protokół rozprawy z dnia 06 czerwca 2018 roku – k. 58-59 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:50-00:14:57), arkusz wydania i zwrotu samochodu zastępczego – k. 13 akt

W dniu 13 stycznia 2017 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił na rzecz K. J. fakturę numer (...) na kwotę 1 925 złotych brutto, uwzględniając okres najmu pojazdu zastępczego w liczbie 11 dób (w okresie od dnia 02 stycznia 2017 roku do dnia 13 stycznia 2017 roku) według stawki w kwocie 175 złotych brutto za dobę.

faktura – k. 68 akt szkody oraz k. 33 akt

W dniu 27 lutego 2017 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawił na rzecz K. J. fakturę numer (...) na kwotę 1 918 złotych brutto, uwzględniając okres najmu

pojazdu zastępczego w liczbie 13 dób (w okresie od dnia 05 stycznia 2017 roku do dnia 18 stycznia 2017 roku) według stawki w kwocie 147,60 złotych brutto za dobę.

faktura – k. 78 akt szkody oraz k. 11 akt

Decyzją z dnia 03 lutego 2017 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. przyznał odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego marki M. w kwocie 1 925 złotych uznając za zasadny okres najmu wynoszący 11 dni według stawki w kwocie 175 złotych brutto.

Odszkodowanie w powyższej kwocie wypłacono (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

decyzja – k. 76-77v akt szkody oraz k. 27-28 akt, potwierdzenie przelewu – k. 28 akt

Decyzją z dnia 28 lutego 2017 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. przyznał odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) w kwocie 590,40 złotych uznając za zasadny okres najmu wynoszący 4 dni (od dnia 14 stycznia 2017 roku do dnia 17 stycznia 2017 roku) według stawki w kwocie 147,60 złotych brutto.

Odszkodowanie w powyższej kwocie wypłacono (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

decyzja – k. 80-81v akt szkody oraz k. 29-30 akt, potwierdzenie przelewu – k. 31 akt, zweryfikowana faktura – k. 32 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także powołane powyżej dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Sąd nie oparł się jednakże na dokumentach w postaci umowy najmu pojazdu zastępczego marki M. zawartej w dniu 02 stycznia 2017 roku (k. 63 akt szkody) oraz faktury numer (...) w zakresie, w jakim dokumentować one miały najem tego pojazdu trwający 11 dni, tj. do dnia 13 stycznia 2017 roku. Sąd miał bowiem na uwadze, że świadek K. J. wyraźnie wskazywał, że z pojazdu zastępczego marki M. korzystał bardzo krótko, zaledwie kilka dni, zaś po okazaniu mu wskazanej wyżej umowy – świadek potwierdził, że najem tego pojazdu trwał do dnia 04 stycznia 2017 roku. Świadek jednocześnie kategorycznie zaprzeczał, ażeby pojazd ten wynajmował do dnia 13 stycznia 2017 roku do godziny 21:30, przy czym Sąd zważył, że przedmiotowa adnotacja zawarta na umowie najmu (w dolnym prawym rogu) nie została przez świadka podpisana, przeto nie mogła w żaden sposób stanowić dowodu na to, że poszkodowany K. J. z pojazdu zastępczego marki M. korzystał do wskazanego tam dnia, tym bardziej, że zaprzeczył on również okoliczności wynajęcia równoległe dwóch pojazdów zastępczych.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie wnosiły nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się również – uznając je za wiarygodne i spójne – na zeznaniach świadka K. J. przede wszystkim w zakresie, w jakim wskazał on, że nie wynajmował równocześnie dwóch pojazdów zastępczych, że najem pojazdu marki M. trwał bardzo krótko – kilka dni i że następnie wynajął od powoda pojazd marki S. model I., kategorycznie zaprzeczając zwrotowi pojazdu marki M. w dniu 13 stycznia 2017 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 06 czerwca 2018 roku Sąd oddalił wniosek stron o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, albowiem ustalenie okoliczności spornych uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, w przypadku ustalenia wysokości odszkodowania metodą szkody całkowitej nie wymaga, zdaniem Sądu, wiadomości specjalnych.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwoty 1 328,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 07 marca 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany wnosił natomiast o oddalenie powództwa wskazując, że wypłacił on już należne odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w przedmiotowej sprawie, tj. za okres od wynajęcia pojazdu zastępczego do dnia wypłaty odszkodowania, tj. w kwocie 1 925 złotych – (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. (za okres od dnia 02 stycznia 2017 roku do dnia 13 stycznia 2017 roku) oraz w kwocie 590,40 złotych – powodowi (za okres od dnia 14 stycznia 2017 roku do dnia 17 stycznia 2017 roku, zgodnie z weryfikacją na karcie 80 akt szkody) wskazując jednocześnie na brak podstaw do wynajmowania równoległe przez poszkodowanego dwóch pojazdów zastępczych.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i § 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienie możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych. W ocenie Sądu obecnie posiadanie samochodu nie jest dobrem luksusowym, z pojazdów korzysta się w wielu, choćby nawet najprostszych, czynnościach życia codziennego, stąd też brak pojazdu spowodowany kolizją powoduje dezorganizację życia lub pracy. Najem pojazdu zastępczego ma więc zapewnić poszkodowanemu normalne funkcjonowanie i wykonywanie czynności życia codziennego i nie można uzależniać go od możliwości korzystania przez poszkodowanego z komunikacji publicznej, tym bardziej, że pojazdy są nabywane nie tylko do realizacji codziennych czynności, ale również do potencjalnej możliwości skorzystania z nich wtedy, gdy zajdzie ku temu potrzeba.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że wskutek kolizji, jaka miała miejsce w dniu 31 grudnia 2016 roku doszło do tzw. szkody całkowitej, a zatem nieopłacalności naprawy uszkodzonego pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stosunku do jego wartości. Bezsporna była także zasada odpowiedzialności pozwanego jako

następstwo zdarzenia z dnia 31 grudnia 2016 roku, jak i wysokość dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego. Sporny natomiast pozostawał okres najmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, z którego szkoda wynikła, pozostają koszty najmu samochodu zastępczego tylko w okresie koniecznym i niezbędnym do dokonania naprawy pojazdu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03). Stanowisko takie ma przy tym zastosowanie jedynie przy szkodzie częściowej, albowiem odmiennie należy oceniać sytuację nastąpienia szkody całkowitej, przy której czas koniecznego najmu obejmuje – co do zasady – okres od dnia zniszczenia pojazdu do dnia, w którym poszkodowany może nabyć podobny pojazd, nie dłuższy niż do dnia zapłaty odszkodowania (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 08 września 2004 roku, sygn. akt IV CK 672/03). Co jednak istotne, dopuszcza się również wyjątek od tej zasady, iż w sytuacji, gdy stwierdzono szkodę całkowitą, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje również celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego także w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013 roku, sygn. akt III CZP 76/13).

W ocenie Sądu mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, uznać należało, że w niniejszej sprawie, skoro poszkodowany K. J. otrzymał odszkodowanie w dniu 17 stycznia 2017 roku (co było niesporne), przedział czasowy najmu rozpoczął się w dniu wynajęcia pojazdu (tj. w dniu 02 stycznia 2017 roku) i trwał do dnia wypłaty tego odszkodowania, tj. do dnia 17 stycznia 2017 roku. Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w dalszej kolejności było zatem ustalenie, czy istotnie w tym okresie poszkodowany korzystał w sposób nieuzasadniony z dwóch pojazdów zastępczych, przez co wypłata odszkodowania (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. czyniłaby żądanie powoda niezasadnym w zakresie najmu pojazdu zastępczego od powoda w okresie od dnia 05 stycznia 2017 roku do dnia 13 stycznia 2017 roku.

Podniesiony przez pozwanego w takim kształcie zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie. Jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, Sąd uznając je za niewiarygodne nie oparł się na dokumentach w postaci umowy najmu pojazdu zastępczego marki M. zawartej w dniu 02 stycznia 2017 roku przez poszkodowanego z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. oraz fakturze numer (...) wystawionej przez ten podmiot – w zakresie, w jakim dokumenty te miały wskazywać na najem tego pojazdu zastępczego trwający 11 dni, tj. do dnia 13 stycznia 2017 roku. Sąd miał bowiem na uwadze, że świadek K. J. wyraźnie zeznał, że z tego pojazdu zastępczego (marki M.) korzystał bardzo krótko, zaledwie kilka dni, zaś po okazaniu mu przedmiotowej umowy – świadek potwierdził, że najem pojazdu marki M. trwał do dnia 04 stycznia 2017 roku. Świadek jednocześnie kategorycznie zaprzeczał, ażeby pojazd ten wynajmował do dnia 13 stycznia 2017 roku do godziny 21:30, przy czym Sąd zważył, że przedmiotowa adnotacja znajdująca się na umowie najmu (w dolnym prawym rogu) nie została przez świadka podpisana, przeto nie mogła w żaden sposób stanowić dowodu na to, że poszkodowany K. J. z pojazdu zastępczego marki M. korzystał do wskazanego tam dnia (13 stycznia 2017 roku) i w tymże dniu pojazd ten zwrócił, tym bardziej, że zaprzeczył on również okoliczności wynajęcia równoległe dwóch pojazdów zastępczych.

W tej sytuacji w ocenie Sądu nie znalazł potwierdzenia z przyczyn wskazanych powyżej zarzut pozwanego, jakoby w okresie od dnia 05 stycznia 2017 roku do dnia 13 stycznia 2017 roku poszkodowany, oprócz pojazdu zastępczego marki S. (...) wynajętego u powoda, korzystał z innego jeszcze pojazdu zastępczego – marki M. wynajętego w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., przeto uznać należało mając na uwadze zgromadzone w sprawie dokumenty oraz zeznania poszkodowanego, że powód zdołał wykazać, że zasadne było wynajęcie od niego przez poszkodowanego K. J. pojazdu marki S. (...) w okresie od dnia 05 stycznia 2017 roku do dnia 17 stycznia 2017 roku, a więc przez okres 13 dni.

Mając powyższe na uwadze należało zaś uznać, iż pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu powodowi kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (13 dni) oraz stawki w kwocie 147,60 złotych brutto, a zatem kwotę 1 918,80 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 590,40 złotych, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 1 328,40 złotych, co powodowało, że żądanie pozwu było zasadne w całości.

W tej sytuacji Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 328,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 07 marca 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanego jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz powódki kwotę 354 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 67 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 270 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 28 czerwca 2018 roku